

2. semifinále XVII. ročníku Notování

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 07 Září 2020 15:12

Toto semifinále se mělo uskutečnit v dubnu tohoto roku – ze známých příčin se zpozdilo bezmála o půl roku. Ale **Notování** ožilo, a to je ta nejlepší zpráva. A čím ožilo? Nejprve náhradníkem

H

onzou Chalupou

. Pochvalu si zaslouží za operativnost s jakou zaskočil a za písničku

Nechte mě být

, která měla hlavu a patu a přehlednou stavbu a jasné poselství. Ostatní tři soutěžní písně měly jen paty, a to Achillovy. Skoro jsem usínal, poslouchal jsem v podstatě zhudebněné básně s dlouhými mezihrami. Chtělo by to vymyslet melodii, zkrátit mezihry a pak možná interpret přestane být náhradníkem.

Skupina **Frappé** se uvedla písní *Bez lepku*, kterou jsem si pamatoval z některého z předchozích kol, kdy byla podána v duu a ještě nesmírně plačtivě (už tenkrát jsem psal, že bezlepkařům nezávidím). V podání skupiny skladba ožila a přišlo mi, že vypadá podobně, jako písničky skupiny The Tap Tap, které jsou taky často o nepohodlnostech života, a přesto z nich číší optimismus. To ale bylo bohužel všechno. Skupina vysvětlovala, o čem jejich písně jsou, a pak je zahráli. Pokud tato píseň potřebuje, je to špatně. Začal jsem opět upadat do deprese.

Koneckonců, názvy jako

Bludná duše nebo *Zmařen*

ý šance

vám nic jiného ani neumožní.

Duo **Martin Čepelík a Andrea Mineva** začali trapasem *Hledáme*, kde navrhli spoustu věcí, které hledáme a já se bál, že to bude tzv. nekonečná píseň, protože hledat lze do nekonečna. Pak si ale image vylepšili skladbami

Čistá voda

a

Svatební

, aby opět vyvěsili oprátku deprese v písni

Příteli

můj.

Druhou polovinu soutěže začínal

Poslední vagon

– nesmělý pokus o Irsko či středověk, a tak nejlepší byla závěrečná

2. semifinále XVII. ročníku Notování

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 07 Září 2020 15:12

Vagóny, ve kterých písničky nestárnou

. Publikum si k mému zděšení jako nejlepší písničku večera vybralo ale převzatého

Poutníka

(Wayfaring Stranger), čímž hodně podlomilo moji důvěru v znalosti obecnstva – opravdu neslyšeli lepší verzi této skladby?

Pak nastoupila **Blondýna**. Zvázněla, a to i v satirických písničkách, ale nevadilo to. Nechyběl

Okudžava a celkový dojem byl na jedničku. Ale stejně bych si dal

Anti

protestsong

.
Nu, a soutěžní konec – skupina **Monopól** – stručně řečeno, na blues nelze nic zkazit a toho se pánové drželi.

Jako host vystoupil **Luboš Javůrek** s

jakousi ad hoc sestavou, ale hrálo jim to pěkně a zahráli dvě z mých nejoblíbenějších skladeb

Bokomary:

Samota

a

Lustr nebo můra

. Takže spokojenost. Jen mě zneklidňovalo, že tři soutěžící byli z Brna, další původem z Brna a i moderátor se vehementně k Brnu hlásí. Nu což, muzika je jen dobrá nebo špatná nebo v Brně.

Pro výsledky se mrkněte na web

[Notování](#)

XVII. ročník písničkové soutěže Notování, 2. semifinále

3. září 2020, Praha, Music City Point.

Semifinalisté: Honza Chalupa, Frappé, Martin Čepelík a Andrea Mineva, Poslední vagón, Blondýna a Monopól.

Hosté: Luboš Javůrek a přátelé